

Forbrukerklageutvalget

Vedtak i Forbrukerklageutvalgets sak 65257

Sakens parter

Klager: Terje Buvik, Eddaveien 15, 4327 Sandnes

Innklaget: Harald Skogholt, Vargåsen 44, 7633 Frosta

Prosessfullmektig: Advokat Idar Malvin Hegsethtrø, Postboks 724 Moan, 7610
Levanger

Kort oppsummering av saken og utfall

Kjøp av mopedbil mellom private parter. Klage på feil med fremdrift og hastighet. Tvist om innklagdes defensive avhjelpsrett. Krav om heving og erstatning. Subsidiært krav om prisavslag og erstatning. Rentekrav. Delvis medhold.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler

Klageren kjøpte 27.10.2023 en mopedbil av typen Lingzhida New Energy 2021-modell med registreringsnummer EL8788 for 75 000 kroner. Kjøpekontrakten er fremlagt, hvor det opplyses at kjøretøyet selges «som den er», og at kilometerstanden var 1 090 km. Videre står det at det ble skiftet batterier i august 2023 hos Frosta Bilverksted AS.

Mopedbilen ble annonsert via Finn.no, hvor den ble beskrevet som «lite brukt og fullproppet av utstyr». Videre stod det følgende opplysninger:

«Bilen går ca 50 km/t på slett vei. Har klart å gå den opp i 60 km/t ned smålandsbakkene (Bratt bakke). Kjører du i oppoverbakker går den mye saktere. Det står oppgitt over 100 km rekkevidde i vognkort. Vi har kjørt den 2 stk ca 5 mil når vi øvelseskjørte og hadde da strøm igjen. Det ble skiftet batterier i den i august 2023 på verksted».

Det er fremlagt faktura fra Frosta Bilverksted AS som byttet batterier på mopedbilen 09.08.2023 for 24 719,51 kroner. Her står det at det ble byttet fremdriftsbatterier og skiftet polsko på alle koblinger til batteri.

Klageren sendte sin sønn for å hente bilen 27.10.2023. Når klageren testet mopedbilen dagen etter, så oppdaget han at mopedbilen ikke fungerte som forventet. Kjøretøyet klarte ikke å nå en hastighet på over 25 km/t og holdt kun 7-10 km/t i en svak oppoverbakke. Klageren har forklart at hastigheten sank til 4-5 km/t ved kjøring i bakker med større helning, til tross for at batteriet var fulladet. Den nådde heller ikke 100 km rekkevidde, slik som opplyst i annonsen. Bilen nådde kun 12 km i rekkevidde med fulladet batteri, og måtte dyttes hjem de siste meterne.

Klageren reklamerte til innklagde 04.11.2023, hvor han ba om å få heve kjøpet, ettersom mopedbilens tilstand ikke stemte med opplysninger gitt i salgsannonsen. Klageren stilte spørsmål ved om batteriene muligens ikke var originalbatterier, eller ikke hadde nok styrke. Klageren mente at dersom mopedbilen måtte leveres på et verksted, så var det en kostnad innklagde måtte ta. Klageren mente at det er innklagde som har bevisbyrden for at mopedbilen ikke er heftet med en mangel. Han krevde heving av kjøpet, og ønsket også å få dekket sine utlegg i forbindelse med henting av bilen hos innklagde.

Innklagde mente at klageren ikke kunne heve kjøpet uten å få mopedbilen undersøkt hos et uavhengig verksted først, og at hvem som skal bære kostnadene vil avhenge av resultatet etter verkstedbesøket. Innklagde foreslo derfor at klageren skulle ta inn mopedbilen på et verksted, men at han som selger måtte på forhånd godkjenne hvilket verksted dette skulle være, for å sikre at dette var et uavhengig verksted. Innklagde viste også til at det var høy terskel for å kunne kreve heving av kjøpet. Han viste videre til at klageren valgte å ikke prøvekjøre mopedbilen før kjøp, samt at den er solgt «som den er». Han opplyste at mopedbilen var kjørt kun en uke før kjøpet, og da var det ingenting galt med den.

Senere oppdaget klageren at bilen stadig var utladet, til tross for regelmessig lading og at bilen har stått ubrukt. Klagerens sønn undersøkte kjøretøyet, og oppdaget at verkstedet som hadde byttet batterier på bilen, kun hadde teipet over polene i stedet for å skaffe ny beskyttelse til batteripolene. Klageren mente at dette utgjorde en potensiell sikkerhetsrisiko. Klageren stilte derfor spørsmål ved verkstedets profesjonalitet.

Klageren undersøkte mopedbilens spesifikasjoner fra produsent og de installerte batteriene, og oppdaget at batteriene som var installert i kjøretøyet hadde en langt lavere batterikapasitet enn det som kreves for at kjøretøyet skal ha tilstrekkelig ytelse og rekkevidde. Klageren har opplyst at batteriene som er installert har en kapasitet på 76Ah, mens det står i spesifikasjonene på mopedbilen at den skal ha batterier med kapasitet på 120Ah. Klageren mente at dette forklarer problemene han har opplevd ved mopedbilens rekkevidde og hastighet. Han har fremlagt bilde av kjøretøyets tekniske spesifikasjoner, hvor det står at «Total battery capacity» er på «60V 120Ah». Han har også fremlagt bilde av spesifikasjonene til de batteriene som er installert på mopedbilen, hvor det står at de har en kapasitet på 76Ah.

Klageren fikk mopedbilen undersøkt av NAF, og har fremlagt NAF-rapport datert 17.10.2024. Av denne fremgår følgende opplysninger:

«Vi har demontert seter i bilen og undersøkt batterier som er montert. Bilen er tom for strøm på alle bly/syre batteriene, som skal være 12v batteri med en hvilespenning på 12,7 volt og 72 Ah, denne bilen er oppsatt i spesifikasjonene som er vedlagt med 5 stk batterier med 120 Ah på hvert batteri, Batteriene som står nå i bilen har for lav Ah i forhold til spesifikasjonene (det er plass til større). Dermed blir rekkevidde på kjøretøyet kortet ned drastisk».

Klageren har anført at innklagde har fraskrevet seg retten til avhjelp, ved å kreve at han skulle godkjenne hvilket verksted som skulle undersøke bilen, samt at spørsmål om hvem som skulle bære kostnaden først skulle avgjøres etter verkstedsbesøket. Klageren mente derfor at innklagdes avhjelpstilbud ikke var i samsvar med loven, som stiller vilkår om at retting skal skje for selgers kostnad, uten vesentlig ulempe for kjøper og uten risiko for at kjøper ikke får dekket sine kostnader. Klageren har forklart at han ikke ville kunne avdekket mangelen ved å prøvekjøre før kjøp, ettersom en kunne tenke seg at en naturlig forklaring på feilen var lav batterispenning, og ikke feil ved de monterte batteriene. Videre viste klageren til at han fikk opplysning om at batteriene var byttet ved et verksted, og hadde derfor grunn til å forvente at dette arbeidet var korrekt utført.

Klageren har også opplyst at det verkstedet som utførte batteribyttet ikke er godkjent for arbeid på mopedbil eller MC-kjøretøy, hvilket han mente underbygger at monteringen ikke var fagmessig utført. Klageren har fremlagt dokumentasjon fra Statens vegvesen på godkjenninger for Frosta Bilverksted AS, hvor det står at de har godkjenning på å utføre

arbeid på kjøretøy, men at godkjenningen gjelder ikke arbeid på motorsykkel, moped og traktor.

Innklagde fikk opplysninger om at NAF rapporten forelå, uten å ha blitt tilsendt denne, men opplyste i brev av 21.10.2024 at han tok forbehold om at han ville benytte sin avhjelpsrett dersom det dokumenteres at det foreligger en mangel ved mopedbilen. Innklagde fremmet tilbud 11.11.2024 om å skifte batteriene hos Sagland Bilverksted AS (Bilxtra Forus). Klageren avslo tilbudet, da han mente at tilbudet var fremsatt for sent.

Innklagde har vist til at klageren hadde nektet å få mopedbilen undersøkt før han ble veiledet til dette under meklingen i Forbrukertilsynet for å få mangelen dokumentert. Innklagde varslet at han ønsket å benytte sin utbedringsrett idet han ble kjent med NAF-rapporten, hvilket var først 20.08.2025 grunnet langt saksbehandlingskø hos Forbrukeklageutvalget. Han bemerket at mangelen ikke var dokumentert før denne rapporten forelå. Innklagde opplyste at Frosta Bilverksted AS har erkjent at de har gjort en feil ved batteribytte, og har tilbudt å dekke kostnadene ved retting. Innklagde mente at klageren ikke kan kreve heving, prisavslag eller erstatning når han har tilbudt retting. Innklagde har videre vist til at det er klageren som har bevisbyrden, og at bevisbyrden ikke var oppfylt før NAF-rapporten forelå. Han har også påpekt at dersom klageren hadde prøvekjørt mopedbilen før overtakelse, så ville han oppdaget feilen med mopedbilens kapasitet. Innklagde viser til at klageren ikke kan gjøre gjeldende som mangel noe han burde oppdaget ved undersøkelsen.

Når det gjelder klagers anførsel om at Frosta Bilverksted AS ikke hadde de nødvendige godkjenninger, mener innklagde at dette er uten betydning, all den tid han har rettidig tilbudt retting hos godkjent verksted, Sagland Bilverksted AS.

Klageren har vist til at heller ikke Sagland Bilverksted AS har godkjenning for arbeid på MC, moped eller traktor. Det er fremlagt dokumentasjon på dette fra Statens vegvesen sine sider. Klageren mente derfor at tilbud om retting hos et verksted uten nødvendig godkjenning, ikke kan anses som et gyldig avhjelpstilbud i henhold til loven. Han har derfor rettmessig og med rimelig grunn avslått avhjelpstilbudet.

Klageren har vist til verkstedforskriften § 3, hvor det fremgår at arbeid på kjøretøyets drivverk, motor, energibærersystem, elektriske anlegg og sikkerhetssystemer er godkjenningspliktig arbeid. Han har videre vist til at forskriften gjelder for bil samt to- og

trehjuls motorvogn, og formålet etter § 1 er å sikre at arbeid utføres slik at trafiksikkerhet og driftssikkerhet ivaretas på forsvarlig måte. Klageren har forklart at fremdriftssystemet på mopedbilen utgjør et elektrisk fremdriftssystem, og ikke er å anse som et vanlig startbatteri. Dette i henhold til produsentens spesifikasjoner. Klageren mente derfor at arbeid på slike systemer faller inn under forskriftens krav om godkjenning. Innklagdes påstand om at enhver kan bytte batterier på mopedbiler ikke er riktig, ettersom dette ikke er et enkelt batteribytte, men et arbeid på kjøretøyets høyspennings- og fremdriftssystem. Retting av en mangel hos verksted uten godkjenning for denne type arbeid vil dermed ikke være forsvarlig.

Innklagde har opplyst at Statens vegvesen har per telefon opplyst at skifte av batteri på MC, moped eller mopedbil ikke er godkjenningspliktig arbeid. Dette betyr at ethvert verksted, og for så vidt aller privatpersoner, kan lovlig skifte batterier på slike kjøretøy. Innklagde mente derfor at klagerens anførsler tilknyttet godkjenningsordningen for verkstedet ikke er relevante for saken. Innklagde påpeker at Statens vegvesen sin tolkning av eget regelverk bør trygt kunne legges til grunn når det gjelder hva slags arbeid det enkelte verksted kan utføre, og når det gjelder hva slags arbeid som er godkjenningspliktig. Innklagde har fremlagt retningslinjene til verkstedsforskriften, hvor det fremgår følgende av punkt 1.2.1.2 annet avsnitt under «Godkjenningspliktig arbeid på ATV og moped/MC-bil»:

«ATV-ene og moped/MC-bilene har i sin grunnkonstruksjon mye til felles med bil og til dels kreves også tilsvarende kompetanse og utstyr som for reparasjon av bil. Statens vegvesen har på denne bakgrunn gitt et generelt unntak fra forskriften § 4 ved å tillate at godkjenningspliktig arbeid på ATV-er og moped/MC-biler, i tillegg til motorsykel- og mopedverksteder – og for ATV-er traktorverksteder – kan foretas av alle kategorier bilverksteder (kategoriene a-c).

Felles for godkjente kjøretøyverksteder er at de skal ha nødvendig utstyr og verktøy for de reparasjonene de rent faktisk foretar, jf. forskriftens § 7 tredje ledd».

Klageren har krevd erstatning for sine utlegg i forbindelse med henting av bilen ved kjøpet, herunder bompenger på 1 186 kroner, drivstoff på 6 376 kroner, parkering på 569 kroner og overnatting på 3 734 kroner. Han har også krevd erstatning for kostnad til omregistrering av kjøretøyet på 591 kroner, vipps gebyr på 750 kroner ved betaling av

kjøpesum, utlegg til NAF-rapport på 1 790 kroner og saksbehandlingsgebyret på 1 277 kroner.

Forbrukerklageutvalget går ikke nærmere inn på partenes anførsler i sakssammendraget, enn det som er beskrevet ovenfor. Utvalget har mottatt alle saksdokumentene og har satt seg inn i disse.

Sakens gang

Saken ble 22.01.2024 brakt inn for Forbrukertilsynet og fikk saksnummer 24/1253.

Forbrukertilsynet henvendte seg skriftlig til innklagde første gang 05.09.2024. Saken ble henlagt som uforlikt ved Forbrukertilsynets brev av 11.10.2024, og klagen til Forbrukerklageutvalget ble sendt inn 20.10.2024. Klagen er rettidig.

Saken ble lagt frem i Forbrukerklageutvalgets møte den 18.03.2026.

Klagerens påstand

Klageren har nedlagt påstand om heving. Subsidiært kreves et prisavslag oppad begrenset til kjøpesum på 75 000 kroner. For begge tilfeller kreves 16 273 kroner i erstatning. Klageren har også krevd renter.

Utvalget ser slik på saken

Saken gjelder kjøp mellom private, og vurderes derfor etter kjøpsloven 13. mai 1988 nr. 27 (kjl.), jf. lovens § 1.

Ut ifra sakens dokumenter, synes det å være enighet mellom partene om at det foreligger en mangel ved mopedbilen. Innklagde har opplyst at Frosta Bilverksted AS har innrømt at de har gjort en feil ved batteribytting, samt vist til at de har tilbudt omgående retting da mangelen ble dokumentert ved fremlagt NAF-rapport. Utvalget legger dermed dette til grunn.

Innklagde har imidlertid anført at klageren ville ha oppdaget mangelen dersom han hadde prøvekjørt mopedbilen før overtakelsen.

Har kjøperen før kjøpet undersøkt tingen eller uten rimelig grunn unnlatt å etterkomme selgerens oppfordring om å undersøke den, kan kjøperen ikke gjøre gjeldende noe som han burde ha oppdaget ved undersøkelsen, jf. kjl. § 20 andre ledd.

Bestemmelsen gjør seg gjeldende dersom klageren faktisk undersøkte tingen, eller unnlot å undersøke tingen etter innklagdes oppfordring. Mopedbilen ble ikke prøvekjørt før overtakelsen, og det er heller ikke fremlagt dokumentasjon på at innklagde oppfordret klageren til å prøvekjøre mopedbilen. Denne bestemmelsen gjør seg dermed ikke gjeldende i denne saken.

Klageren har krevd heving av kjøpet, subsidiært et prisavslag. Innklagde har imidlertid påberopt sin defensive avhjelpsrett.

Det følger imidlertid av kjl. § 36 at selgeren kan for egen kostnad rette mangel når dette kan skje uten vesentlig ulempe for kjøperen og uten risiko for at kjøperen ikke får dekket sine utlegg av selgeren. Slik retting skal skje innen rimelig tid, jf. kjl. § 37 første ledd, og avskjærer i så fall krav om heving og prisavslag.

Spørsmålet blir dermed om innklagde har sin avhjelpsrett i behold.

Når klageren reklamerte på feilen, så ble han oppfordret av innklagde til å få mopedbilen undersøkt ved et nøytralt verksted for å få undersøkt årsaken til feilen. Innklagde ønsket at partene skulle bli enige om hvilket verksted som skulle benyttes, og mente at partene kunne avgjøre hvem som skulle dekke undersøkelseskostnad og eventuelle reparasjonskostnader etter undersøkelsen var foretatt og konklusjonen forelå. Klageren godtok ikke dette, da det ikke ble stilt garanti for at innklagde skulle dekke kostnadene ved verkstedbesøket.

Ut ifra ordlyden avhjelpsbestemmelsene kjl. §§ 36 og 37, er det en forutsetning for selgers plikt og rett til å yte avhjelp at feilen faktisk utgjør en mangel. På det tidspunktet klageren reklamerte, var det uvisst hva som var årsaken til feilen, og det var dermed ikke påvist at forholdet utgjorde en mangel ved mopedbilen. Utvalget bemerker at innklagde ikke avviste ethvert krav, men oppfordret klageren til å få mopedbilen undersøkt, for å avdekke årsaksforholdet. I henhold til alminnelige bevisregler er det klageren som har bevisbyrden for å sannsynliggjøre den eller de omstendigheter som kravet er grunnet på, herunder at det foreligger en mangel ved mopedbilen.

Sett hen til at klageren hadde mopedbilen i sin besittelse, den lange distansen mellom partene og klagerens bevisbyrde, var det etter utvalgets syn ikke urimelig av innklagde å kreve at mopedbilen skulle undersøkes før han vurderte å tilby avhjelp. Etter kjl. § 36 skal avhjelp skje «uten vesentlig ulempe for kjøperen og uten risiko for at kjøperen ikke får dekket sine utlegg av selgeren». Klageren må likevel medvirke i en viss grad, ved å eksempelvis få tingen undersøkt og legge ut for ordinære undersøkelseskostnader. Dette følger av lovens forarbeider, Ot.prp.nr.80 (1986-1987) side 88:

«Bestemmelsen innebærer imidlertid ikke at kjøperen kan nekte å forskottere visse utgifter. Som etter § 34 må kjøperen også her antas å ha en medvirkingsplikt som bl a kan innebære at han må sørge for å få sendt tingen til selgeren for reparasjon. Dersom dette ikke med rimelighet kan gjøres uten at kjøperen legger ut kostnadene til transport, må han finne seg i det».

Mangel ble ikke påvist før klageren hadde fått dette konstatert ved fremlagt NAF-rapport. Innklagde fikk opplysninger om at NAF rapporten forelå, uten å ha blitt tilsendt denne, men opplyste i brev av 21.10.2024 at han tok forbehold om at han ville benytte sin avhjelpsrett dersom det dokumenteres at det foreligger en mangel ved mopedbilen. Innklagde fremmet tilbud 11.11.2024 om å skifte batteriene hos Sagland Bilverksted AS (Bilxtra Forus), hvilket klageren avslo på bakgrunn av tiden som var gått.

NAF-rapport ble først oversendt innklagde i brev av 20.08.2025 grunnet lang saksbehandlingskø hos Forbrukerklageutvalget, og allerede dagen etter fremmet innklagde avhjelpstilbud på nytt.

Etter utvalgets syn, har innklagde tilbudt avhjelp innen rimelig tid. Innklagde oppfordret klageren til å få bilen undersøkt umiddelbart etter reklamasjonen, hvilket klageren motsatte seg. Innklagde fremmet deretter tilbud om kostnadsfri avhjelp kort tid etter det ble sannsynliggjort at Frosta Bilverksted AS hadde gjort feil ved batteribytting. Det vil være urimelig å forvente at en selger skal uforbeholden tilby avhjelp ved enhver reklamasjon, all den tid feilen ikke er undersøkt. Dette må også vurderes opp mot at saken gjelder et kjøp mellom private parter, som normalt ikke kan forventes å ha særskilt teknisk kompetanse om mopedbiler.

Innklagde har tilbudt at utbedringen kan foretas hos Sagland Bilverksted AS. Eventuelt hos Frosta Bilverksted AS. Utvalget finner etter dette at innklagde har i utgangspunktet avhjelpsretten i behold.

Neste spørsmål blir imidlertid om klageren likevel hadde rimelig grunn til å avslå avhjelpstilbudene, på bakgrunn av manglende godkjenning for de aktuelle verkstedene.

Det er fremlagt dokumentasjon fra Statens vegvesen at verken Frosta Bilverksted AS eller Sagland Bilverksted AS er godkjent for arbeid på MC, moped eller traktor. Innklagde har imidlertid opplyst at Statens vegvesen har per telefon informert at batteribytte ikke er godkjenningspliktig arbeid, og at alle kan utføre denne type arbeid. Innklagde har også vist til Statens vegvesens retningslinjer til verkstedforskriften, hvor det står at de som et generelt unntak har gitt tillatelse til at godkjenningspliktig arbeid på ATV-er og moped/MC-biler kan foretas av alle kategorier bilverksteder, så fremt de har nødvendig kompetanse og utstyr.

På bakgrunn av dette, finner utvalget det godtgjort at de foreslåtte verkstedene kan foreta batteribytting, ettersom de har godkjenning for å utføre arbeid på bil, jf. retningslinjer til verkstedforskriften. Klageren har dermed ikke rimelig grunn til å motsette seg innklagdes tilbud om avhjelp, og klageren er derfor avskåret fra å fremme krav om heving eller prisavslag. Klageren har imidlertid fremdeles krav på kostnadsfri utbedring i samsvar med fremsatt tilbud fra innklagde. Da klageren ikke har nedlagt påstand om utbedring, kan utvalget imidlertid ikke treffe vedtak om dette. Innklagdes utbedringsplikt inntas derfor ikke i konklusjonen.

Disse bestemmelsene avskjærer imidlertid ikke klageren fra å kreve erstatning. Erstatning kan kreves for det tap han er påført som følge av mangelen, jf. kjl. § 40. Etter kjl. § 67 skal erstatningen svare til det tap, herunder utlegg, prisforskjell og tapt fortjeneste, som den annen part er påført ved kontraktbruddet.

Klageren har krevd erstatning for omregistreringsavgift, vipps gebyr ved betaling av kjøpesum og kostnader i forbindelse med henting av bilen – hvilket er utgifter til drivstoff, bompenger, overnatting og parkering. Dette er kostnader klageren hadde hatt uavhengig av om mopedbilen ikke var heftet med en mangel, og er dermed ikke kostnader som følge av mangelen. Ettersom kjøpet ikke heves, er disse utgiftene heller ikke å anse som bortkastede kostnader. Erstatning for disse utgiftene tilkjennes derfor ikke.

Klageren har også krevd erstatning for kostnad til innhenting av NAF-rapport på 1 790 kroner, jf. fremlagt faktura. Kostnaden er dokumentert, og er en utgift som følge av mangelen. Beløpet tilkjennes i sin helhet.

Klageren har også krevd erstatning for saksbehandlingsgebyret på 1 277 kroner. Krav om saksbehandlingsgebyr ble behandlet i utvidet utvalg i Forbrukerklageutvalgets sak, FKU-55729, den 24.09.2025. Her ble det konkludert med at saksbehandlingsgebyret skal anses som et erstatningskrav som kan dekkes etter alminnelige erstatningsregler, dersom klageren får medhold i sitt krav. Det er i den forbindelse vist til departementets høringsnotat av 22.06.2023, som legger opp til en slik forståelse.

Klageren har imidlertid ikke fått medhold i sitt prinsipale eller subsidiære krav, og er kun tilkjent et beskjedent beløp i erstatning sett hen til kravene han har fremmet. Det følge av tvisteloven § 20-2 første og annet ledd at en part som har vunnet ved å ha fått medhold fullt ut eller i det vesentlige, har rett på å få erstattet sine sakskostnader. Det følger videre av tvisteloven § 20-3 tredje ledd at motparten kan helt eller delvis fritas for erstatningsansvar hvis tungtveiende grunner gjør det rimelig, hvor det blant annet skal legges særlig vekt på om den vinnende part kan bebreides at det kom til sak eller har avslått et rimelig forlikstilbud, jf. tvisteloven § 20-3 tredje ledd bokstav b.

Det følger også av kjl. § 70 første ledd at klageren skal ved rimelige tiltak begrense sitt tap, og dersom han forsømmer dette, må han selv bære den tilsvarende delen av tapet. Det følger av lovens forarbeider, Ot.prp.nr.80 (1986-1987) side 129 at «Erstatningen skal etter bestemmelsen her settes ned dersom den vil virke urimelig for den ansvarlige part».

Utvalget er av den mening at det vil være urimelig å pålegge innklagde å erstatte gebyret, all den tid klageren ikke har medvirket til å få avdekket mangelen tidligere, samt har avvist innklagdes rettmessige avhjelpstilbud. Utvalget finner det dermed rimelig å ikke tilkjenne klageren erstatning for gebyret.

Klageren tilkjennes etter dette 1 790 kroner i erstatning.

Klageren har til slutt krevd renter. Etter forsinkelsesrenteloven § 2 løper renten på beløpet fra 30 dager etter at skriftlig påkrav ble fremsatt. Første gang klageren rettet skriftlig og beløpsfestet krav om prisavslag og erstatning var ved klagen av saken til Forbrukerklageutvalget datert 20.10.2024. Kopi av klageskjemaet ble oversendt innklagde i brev av 20.08.2025, og renter regnes derfor fra 19.09.2025.

Konklusjon og vedtak

Forbrukerklageutvalget fatter slikt vedtak:

Harald Skogholt plikter å betale 1 790 kroner – ettusensyvhundreogtitti – kroner til Terje Buvik, med tillegg av forsinkelsesrenter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra 19.09.2025 til betaling skjer.

Oppfyllelsesfristen er 1 – én – måned fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Porsgrunn, den 18.03.2026

Signe Eriksen

Anders Aasland Kittelsen

Trygve Bergsåker

Saksbehandler: Nathalie Furuseth